Vzpomínky při příležitosti 50.výročí SPMP ČR.Zakladatelé v regionech.

Ze života Jiřiny Patkové (15.8.1927 - 15.8.2013)
==========

Narodila se v r. 1927 ve Velkých Hamrech, v domě u Zítků - v rodině učitele. Otec pocházel z Bozkova (č.p.33) Matka Marie, roz. Opočenská pocházela ze mlýna v Jesenném (č.p. 5). Otec zemřel, když bylo malé Jiřině 5 let na oboustranný zápal plic a matka s dětmi se přestěhovala do rodné obce, blízko svých rodičů,kterým pomáhala i sama určitý díl podpory získala.
V Jesenném vychodila Jiřina obecnou i měšťanskou školu. Poté dojížděla za vyšším odborným vzděláním do Lomnice nad Popelkou (3 roky) vlakem, s přestupy a dlouhou nástupní cestou na nádraží a večer zase zptáky. Už tady se projevila její houževnatost a pracovitost. Žila život tak, jak přinášel výzvy, naučila se je pozitivním způsobem zpracovat a žádný životní úkol nevzdala. Průprava z náročných studijních let se jí v životě hodila jako zkušenost, že si musí umět poradit. Vzdělávání zakončila v r. 1946 v Praze způsobilostí pro učitelky MŠ. Její první působení bylo v MŠ v Žel.Brodě, její 2. mateřská škola až do mateřské dovolené byla MŠ v Zásadě, malé, ale pulsující obci v Podkrkonoší. Jiřina děti milovala a ty jí to plnou měrou vracely. Její žáček z MŠ herec Michal Pavlata poslal paní učitelce gratulaci k 80.narozeninám s podpisem Váš žáček Michal. Od MŠ se ale osobně už neviděli.
26.7.1952 se vdala za Františka Patku (1922-2001), exportního úředníka a přestěhovala se do jeho venkovského domu v Jílovém u Držkova, č.p. 34. 22.10.1953 se jim narodila dcera a 28.9.1958 syn . U syna se brzy po 1.roce věku potvrdilo podezření na Downův syndrom, psychomotorickou retardaci. Rodina se po jeho nástupu ke školní docházce (1966/67) přestěhovala do Jablonce n.Nisou (únor,1967), kde byla speciální škola. Bydleli v prostorném bytě v centru města v blízkosti autobusového nádraží. Rodina neměla dlouho automobil,takže tato poloha bydlení měla četné výhody.
Dům na venkově zůstal jako rekreační prostor (č.e.525) a rodina tam trávila všechny volné chvíle-víkendy, prázdniny, Vánoce,Velikonoce. Také všechny rodinné návštěvy ~~návštěvy~~ přijížděly většinou do venkovského domu. Rodina ale žila skromným životem, z dnešního pohledu a nároků možno označit tento styl za frugalistický.
Během života Jiřina byla aktivní občankou - cvičila v Sokole, pomáhala v Červeném kříži, šila kostýmy pro děti jako dobrovolnice v ochotnickém vesnickém divadle. V ochotnických představeních vystupovaly také obě její děti (1960-1963).
V r. 1979 vstoupila jako člen do občanského sdružení SPMP (Sdružení pro pomoc mentálně postiženým) a její členství tam ukončila až její smrt. V roce 1980 obcházela rodiče dětí s MP ve městě a okolí. Dala dohromady během necelého roku skupinu 26 rodičů dětí s MP a připravila půdu pro pozdější založení okresní organizace SPMP v Jablonci n.N. (5.2.1981). Její přípravná skupina už konala různé aktivity, konaly se turistické výšlapy, výlet vlakem, uklidili zaned-baný parčík ve městě. Přesto, že byla iniciátorkou, hybatelkou a vlastně duší celého dění pro založení SPMP v Jablonci n.N. a až do stáří v organizaci jako dobrovolník také pomáhala, nikdy neměla ambice stát se první předsedkyní sdružení v místě. K této administrativně náročné práci motivovala svoji dceru. Ve skutečnosti však zůstala po celá léta ve spolku nejmenovaným čestným předsedou :všechno dění pozorně sledovala, pomáhala fyzickou prací i radou ze svých pedagogických zkušeností a ze všech drobných pokroků v činnostech i pozdějších zásadních úspěš-

Ze života Jiřiny Patkové (1927-2013) :
str. 2
======

ných kroků měla (jako jedna z mála) nezištnou radost. Stejné nezištné zásluhy o rozvoj SPMP v Jablonci n.Nisou měl i její syn, který v r. 1979 značku SPMP v televizním vysílání objevil a informoval o tom své rodiče. Syn František se v r. 2010 stal čestným členem SPMP jako jeden ze sebeobhájců.
3.5.1982 se Jiřině narodila vnučka Jana, která po babičce zdědila pedagogický um a pedagogiku také vícenásobně vystudovala.
28.8.2009 se narodila její pravnučka Štěpánka, se kterou v prvních 3 letech života stihla své pedagogické vlohy zúročit.

Svůj život dožila jako vdova, v panelovém domě poblíž centra města, v odkloněné zelené zóně v blízkosti obou svých dětí.
Odešla v den svých 86.narozenin, je pochovaná na krásném horském hřbitůvku v rodné obci Jesenný.

Její odkaz žije dál v myšlení a chování všech, které její poctivá celoživotní práce vychovala a oslovila.

Zpracováno podle vzpomínek dcery Miroslavy. 21.2.2019

Příloha : dobové fotografie.